

ligentă înrolată în miliția, care însă nu este voluntară pe un an, în ce chip ar pute deveni oficer?

Ministrul Bauer arată, că acesta se poate; prin depunerea examenului de cadet, se poate obține rangul de oficer și fără de a mai fi studiat în școala militară. Un alt orator observă, că tinerii, cari au absolvat clasa a 6-a ori a 7-a gimnazială, voinde să fie oficeri, la cerere li-se dă din partea corpului de armată timp de un an pentru a se pregăti la depunerea examenului de cadet, spre care scop există diferite cursuri civile pentru a se prepara. Înainte de împlinirea anului al 14-lea de etate, aspirantul poate intra în școala de cadet, unde și decă e sărac, poate să se prepare pentru a deveni oficer. Cei ce au depus însă jurământul de militar, nu mai pot intra în aceste școli și de aceea ei numai pe cale privată se pot prepara, avându-se depunerea examenului de cadet.

Dr. Nopcsa Elek: protestează în contra hartelor militare, zicându, că acelea nu se lucră în sensul legilor ungurești existente, sau mai bine zis, în sensul legilor de maghiarizare, deoarece nu se ține seamă de aceea, că în Ungaria toate numirile și însemnările de locuri trebuie să fie exclusiv ungurești. „Decă luăm în mână harta vre-unei localități ardelenese, nici nu mai putem săi, decă harta din mână noastră se referă în adevăr la un teritoriu maghiar, deoarece se sunt întrebunțate exclusiv nume românești, sau că numele ungurești — unde alte nume nu există — sunt scrise pe românește, așa că numele sunt „neînțelegibile“. Hartele militare trebuie să fie redigiate ungurește, fiindcă acestea se întrebunțază și din partea autorităților, cari însă n'au dreptul de a se folosi, decă de harte cu numiri ungurești. Dér și din punctul de vedere politic sunt neocorecte harte redigiate astfel, mai virtos în străinătate ele ar da loc presupunerii, că în armata noastră există tendințe de naționalitate. Din aceste considerații propune oratorul șovinist, ca ministrul Bauer să se indure de a lua în viitor măsurile de lipsă, ca în hartele militare să se însemne localitățile din Ungaria cu nume ungurești și încă în primul loc.

Ministrul Bauer: își pleacă capul cu umilință și declară, că el „din totă inima este gata de a împlini cererea lui Nopcsa și de a schimba regulamentele institutului geografic în mod corăspunător“ înalte lor scopuri de maghiarizare. Generosul ministru mai observă, că îndată ce va primi catalogul „autentic“ al numirilor de localități din Ungaria, precum și celelalte „directive“ privitoare la însemnarea obiectelor geografice și to-

pografice, el va ordona, ca încă la actualele reambulări, ce se fac acum în Ardeal, să se procedă în sensul acesta. Față cu celelalte părți ale țerei însă, această schimbare se va face numai treptat, cu ocaziunea reambulărilor, deoarece ministrul n'are la dispoziție des-tule mijloce și puteri, pentru a face numai decă această schimbare.

Nopcsa Elek: Cu mulțumită ia la cunoștință răspunsul ministrului. *Ar dor, ca orașele și satele să fie câtă mai curând botezate pe ungurește.*

Imediat după cesiunea maghiarizării, a urmat la ordine cesiunea sinuciderilor: *Wahrman:* intră, cum se poate explica numărul estra-ordinar al sinuciderilor în armată?

Bauer: Sinuciderea se ivesce adeseori ca o bolă epidemică. Causa principală a sinuciderilor între ostași este a se căuta în schimbarea modului de trai, precum și adeseori în unele raporturi private. Apoi este o caracteristică a timpului de față, că în casul unor nevoi mai mici, mai bucurosă recurgă la arme, decă să suporte greua luptă a vieții. De-altmintearea asigură ministrul, că tinerimea este umană tractată.

Contele Staray intră în privința îmbunătățirii nutririi ostașilor, despre care de multe ori s'a făcut vorbă.

Min. Bauer: nu perde din vedere cesiunea aceasta. De repetite ori s'au prelininat câte 4³/₁₀ cr. de cap pentru prevederea tinerimei cu cină caldă, der fiindcă acesta ar aduce o urcare a bugetului cu 4³/₁₀ milioane fi., ministrul, în vederea actualii situații financiare, s'a vădit nevoit a se mulțumi de ocamdată cu cele ce au fost mai de urgență.

CRONICA POLITICĂ.

— 12 (24) Novembre.

— Adăseptemână conducătorul Germanilor liberali, d-l de Plener a luat parte cu mai mulți alți deputați la oședință a reuniunii liberale germane în Rudolheim (Viena). Cu ocaziunea această cerându-i-se să vorbescă, ținu un discurs mai lung, în care făcu o excursiune și pe tărâmul militar, și declară, că *partida liberală germană posedă în armată un aliat.* Această afirmare a produsă indignațiunea diarului „Politik“ din Praga, care într'un articol de fond critică vorba lui Plener zicându, că e foarte frivolă și că a aruncat-o în poporațiune și în armată cu scopul de a viri certa dintre popore și în această instituțiune a statului.

„Tăria armatei austriace — zice „Politik“, — este tocmai aceea, că nu aparține unei singure naționalități, der că toate naționalitățile, cu același devo-

tament și cu aceeași vitejă apără existența statului; armata e austriacă, eschide ori ce unilateralitate și trebuie să fie tractată dintr'acest punct de vedere. D-l de Plener nu s'a dovedit prin aserțiunea sa nici decum ca om politic prudent. Prin aceea, că a dat de gol poftele partidei sale, c'a recuirat alianța armatei pentru partida sa, a dovedit numai, că nu va fi în stare nici odată să restabilească pacea în imperiu, căci el viră discordia acolo, unde cea dintăi poruncă trebuie să fie unirea și concordia. Decă Grillparzer a apostrofat armata austriacă cu cuvintele: „In tabera ta este Austria!“ atunci a putut avé în vedere numai diversitatea din imperiu, a căreia părți cu aceeași credință îl apără cu pieptul lor, de dușman. In cimiteriul dela Santa-Lucia au fost comandanți boemi, cari au condus trupele cu însuflețire în potrița dușmanului, acolo se scia, că nu vorba germană, ci numai viul graiu al soldatului l'a dus pe acesta la victoriă. Și bătrânul mareșal Radetzky a fost de sigur un patriot tot așa de bun, ca d-l de Plener, și el a înțeles trebuințele Austriei politice mai bine decă comandantul partidei liberale germane, care ar vré, ca pe luptătorii pentru bunul și onorea Austriei să-i facă tributar intereselor unei fracțiuni politice.

— Ministrul rusesc de esterne Giers a fost primit cu căldură în Paris, și chiar primele întâlniri, ce le-a avut acolo, dovedesc că densus n'a venit în Paris, ca om privat. Diarul „Figaro“ publică un articol intitulat „Adevărul asupra înțelegerii între Rusia și Franca“. Aici se zice, că atunci când admiralul Gervais a plecat la Petersburg, aici a putut să negocieze cu miniștri rusesci asupra formei unei înțelegeri între ambele țeri, în prezența ambasadorului rusesc. Incă dela început s'a renunțat la un tratat formal, care nu l'ar fi putut școate ușor de sub controla camerei-franceze, prin urmăre s'a evitat o discuți publică. S'a decis, că se vor mulțami cu o înțelegere expresă, a cărei puncte singurative se sigileze prin note scrise. Apoi se propuseră următoarele puncte de înțelegere: în tot locul unde diplomația rusescă și franceză au interes, să mergă mână în mână și să se acomodeze după importanța intereselor lor. S'a zis mai departe, că la oasul când vreuna dintre aceste două puteri va fi atacată din afară, să-și dea reciproc ajutor. De sine se înțelege, că s'au mărșinit numai la puncte generale, cari aveau să se pecetluască la Paris, prin călătoria lui Giers. Prin această pote s'au răspândit șgomotul, că densus ar a-

duce un tratat de alianță. In adevăr însă înțelegerea s'a făcut prin mari duci, când au venit la Paris, și de-și nu există un tratat, cu toate acestea *alianța franco-rusă în ora acesta este un fapt împlinit.*

SCRILE ȚILEI.

— 12 (24) Noemvre.

Noul internat din Blășiu, ridicat din generositatea Escelenței Sale Metropolitanului Vancea, este deja pus sub coșperiu. „Unirea“ zice, că el va fi un edificiu pompos și impunător, care împreună cu celelalte edificii școlare din piața Blășului, cari toate stau într'olină obă, vor forma un prea frumos front, lung de vre-o 220 de metri.

Regularea poziției clerului în România. In ședința ținută la 7 Noemvre v., comisiunea însărcinată cu elaborarea unui proiect de lege pentru regularea poziției clerului mirean în România, d. Iancovescu a comunicat un proiect, care va fi susținut în camera de guvern. In acest proiect se dispune între altele, ca dările benevole der reale, ce în virtutea unor contracte se execută de cătră preoți, să se transformeze într'o taxă fixă de patru lei de fiă-care parohian contribuabil.

Decorat. Ni-se împărtășesc, că d-l capelanu castrenș *Demetriu Popă* pentru meritele căștigate în timp de 25 de ani pe tărâmul bisericesc-militar, a fost decorat din partea Majestății Sale cu crucea de aur cu corună. D-l Popă este între Români primul preot militar, căruia i-s'a făcut asemenea distincțiune.

Tergul de țără dela Șiria se va ține în anul acesta la 28 și 29 Noemvre st. n.

Președintele republicii franceze, Sadi-Carnot, a dat un pranz în onorea ministrului rusesc *Giers.* Intre cei invitați au fost și membrii ambasadei rusesce, ministrul președinte *Freyinet,* ministrul de esterne *Ribot* și admiralul *Gervais.*

A doua conferință

a Reuniunii cercuale din protopopiatul Aradului, ținută în comuna Micălaca la 11 Novembre n. 1891.

In ziua de 11 Novembre n. c. la 8 ore dimineața, comuna noastră Micălaca (2 chm. departe spre ost dela Arad) era cercetată de o mulțime de oșpeți. Invățătorii români gr. or. dela școlele noastre elementare din protopopiatul Aradului, cu câteva excepțiuni escusate, erau adunați

situ pe fiica ei; pote totu vom ajunge la ceva, — credu că mă înțeleg; cui să-i lase bogăția sa, decă nu ție, copilul norocos? Tot-déuna am zis, chiar și contesei Landskron, când te-am cerut pe tine, că decă n'are mult, respective nimic, totuși cu ea vine binecuvântarea în casă. Și ore n'avem acum binecuvântare? Cătu ziceai, că are Spaniolul?”

17.
Baronul poruncise să aducă stiole prospete de vin, ér Iosefa, după cuvintele aceste din urmă, se depărtă. Fröben nu putea înțelege, de ce se purta amicul său atât de nedelicat cu această ființă nobilă și suavă; el simțea, că ea se rușinează înaintea lui din cauza bruscheței soțului ei, de aceea răspuse supărat: „Ce scui eu; crești, că eu cași Englesul întreb pe omenii, cu carl convin, că ore câtă cântărescu?”

— „Dér eu cunoscu păreri tale ciudate asupra acestui punct“, zise baronul rîdend. „Pentru tine este un om sărac, decă are numai așa numitul sentiment și *Savoir vivre,* totu așa ca și unul, care are un venit de 200,000 de punți sterlingi! Dér vorbindu

serios, trebuie să venim în clar cu Don Pedro, și eu conțez pe d-ta.“

— „Da; poți conta pe mine. Dér cum era cu contesa Landskron? Nici nu mi-ai spus, cum ai cunoscut pe soția ta!“

— „E, asta e o istorie scurtă“, răspuse Faldner, turnându vin în pahare: „Tu cunosci ideile mele practice, tactul meu corect în astfel de lucruri. Eu puteam alege liber printre fiecele acesti țeri; bogate, frumoșe, dragălașe, toate imi steteau la dispoziție. Dér mă gândiam: nu totu e aur, ce strălucesc, și-mi căutai o economie harnică. Astfel din întâmplare venii la moșia contesei Landskron. Iosefa era pe atunci ca damă de companie și se numea Iosefa de Tannensee. Fata această sirguincioasă și lucrătoare imi plăcu; se tórne ceaiu, să curățe mere, să culgă bobu, să ude florile, în scurtu, scia să le facă toate, încătu mă gândii, că numai aceasta va fi o bună economie. Vorbii în privința aceasta cu contesa. Ce e dreptu, la începutu mă cam înșpăimântară soirile, ce mi-le spuse contesa despre relațiunile Iosefei. Ea-mi spuse,

că a cunoscutu pe mama Iosefei și că după mórtea acesteia, o luă la sine; avere nu avea, der contesa îi dete oștre convenită. Actul de cășetorie al părinților ei și actul ei de botoz erau corecte, în fine omul în amor e de regulă nebun, și așa m'am cășetorit cu ea.“

— „Și de sigur, că ești foarte fericit cu această ființă frumoșă?“

— „Ei, acesta merge așa: nu e de locu practică, eu trebuie să-i confisc în totă regula afurisitele acelea de cărți, pentru ca să o învățu lucrurile din casă și din grădină, căci în fine cum pote trăi cineva aici la țără, decă stăpâna casei se pune comod pe o canapea, ceteșce romanuri și almanachuri, și astfel nu se îngrijesc nici de bucătărie, nici de grădină?“

— „Dér, Dumneșeule, pentru lucrările acestea poți să țină servitore!“ observă Fröben, pe care vinul îl făcuse mai infocat și supărat.

— „Servitore?“ întrebă Faldner rîdend și se uită cu ochi marla densusul. „Servitore? Ecă érași teoricianul! Amice, la astea nu te pricepi de loc! Ore ser-

vitorele nu vor vinde pe furși toate pomele, verdețurile și salata? Și apoi în bucătărie? De unde să am lemne și unt, decă toate le sunt încredințate servitorelor! Nu, soția trebuie să se ocupe cu toate aceste, și durere! cu Iosefa n'am ales de locu bine. Dér aide să ciocnim, Don Pedro le va face toate bune!“

Fröben, deși îl vătămă toate câte a vădit aici, nu cuteză să-l contradică, El urmă pe stăpânul casei, când acesta se scula, stete liniștit la îmbrățișarea sa și — mai mult pentru ca să nu se întâlnească cu Iosefa după întâmplarea aceasta, — primi invitarea baronului de a-l însoți până la mōra de abur. Căi fură aduși la scară și Fröben tocmai voia să cotescă după un colț, când aruncându o privire în sus, observă la ferăstră figura Iosefei; ea își dete batista pe obrazu, se uită cu duioșă la densusul și-l salută cu delicata ei mână.

— „Soția ta ne face semn, ca să-și ia adio“ strigă el cătră Faldner; der acesta încep să ridă.

„Ce crești?“ zise el călărind mai departe, „că eu am obișnuit să fiă gingaș și mōle așa încătu să ne luăm

înaintea bisericeii în numărul complet, avându între dâșii pe Rvd. d-nă protopresbiteru Moise Bocșană, inspectorul tractuală, carele deși pörtă în spatele sale 68 de ani, totuși nu lipsesce dela nică o ocaziune, unde pöte se-și depună dinarulă seu pe altarulă salutei nêmului românesc. Am vëdutu acolo între invëtătorii, ca pe nisce bărbăți iubitori de progresă, pe ambii preoți locali Ioană Cioră și Justină Dascală aocompaniați de preotulă din comuna Fenlacă, Moise Babescu.

Intrândă cu toții în biserica cea frumösă a Româniloră noștri gr. or. din Micălaca, veteranulă d-nă protopresbiteru a făcută rugăciunile îndatinate, adecă chiămarea Duchului Sântă, aocompaniată de cântările cele melodiöse, esecutate de virtuoișii noștri cântăreți, părintele Vasilie Olariu și invëtătorulă Samson Lugoșană.

După terminarea acestoră sfinte rugăciuni, președintele reuniunii nōstre cercuali, d. Ioană Efticiu, vechiu invëtătoră din Peșca română, salutândă atătă pe membri, câtă și pe toți onorațorii de bună venire, și arătândă scopulă intrării, în conformitate cu regulamentele existente a declarată a doua conferință din anulă acesta de deschisă.

Cuvinteloră călduröse de deschidere li-a dată rësunetă vredniculă nostru preotă din Micălaca și asesoră consistorială Ioană Cioră, carele atătă în numele comunei bisericosă și a comitetului parochială, câtă și în ală seu salută de bună venire pe corpulă invëtătorescă ală tractului Aradă, mulțumindă anticipative pentru onörea ce s'a făcută prin acestă poporuluiă seu credinciosă. Èr părintele protopopă inspectoră M. Bocșană încuragiândă pe cei adunați să progreseze ne'ncetată, 'i salută ca și pe adevërații purtătorii ai causeroră nōstre românesc.

După autenticarea protocolului conferinței din Peșca, ne-amă dusă în corpore la școlă. Acolo amă aflată atătă școlă invëtătorului Savu Mihuța, câtă si a lui Savu Bugariu, în ordine esemplară. Au fostă de față la școlă vre-o 80% din cei obligați și peste totă erau mititeii bine îmbrăcați, ceea ce arată, că poporulă nostru din Micălaca se află în stare materială bunioșră.

Invëtătorulă Savu Bugariu a tractată obiectulă primă din cele ce erau puse în ordulă de öre pe ziua aceea, adecă religiunea și după aceea geografia. Ni-a cădutu förte bine, când amă vëdutu la d-sa ună zelă vrednică de imitată. Cu destulă fluiditate a tratată materialulă pentru clasa primă, apoi pentru a doua, a treia, a patra, a cincia și a șesa, întrebândă pe invëtăceii respectivă prelegerea din öra trecută, și reasumândă apoi ceea-ce li-a propusă din nou. Amă

constatată din conferință, că între invëtătorii și invëtăceii este iubire adevërată și că și invëtătorulă vorbesce la inima eleviloră. Cu puține observațiuni metodice ne-amă convinsă, că invëtătorulă Mihuța își ocupă loculă în modă vrednică. Și vrednicia invëtătorului ni-s'a vëdită mai bine în corulă celă förte bine desvoltată, care întră adevërtă, că face onöre întregii comunei bisericosă.

Invëtătorulă Savu Bugariu în școlă sa ni-a arătată la tractarea religiunii, că are destulă experiență invëtătorescă, scie pătrunde la inima eleviloră și și-i iubescă cu totă foculă internă, ce-lă căutămă la ună invëtătoriu, dër întră împărțirea materialului de pertratată nu ni-a satisfăcută, întră câtă a prea îngreiată elevii, credemă, că acestă observare nu-lă va supëra, ci-lă va încuragiă, ca să obțină și mai frumöse rezultate de după ostenelele sale. Credemă apoi, că ambii invëtătorii pentru viitoră ni voră soi produce mai frumöse succese întră propunerea geografiiei, carea așa dicită este unulă dintre cele mai frumöse studii de invëtămētă din școlă populară.

După dimiterea eleviloră, conferința a constată cu plăcere, că școlăle nōstre din Micălaca se află în stare bună și că invëtătorii, în genere lundă, își faou datorițele conscientiosă.

Fiindă timpulă înaintată, apröpe 1 öra d. a., președintele a închisă ședința anunțândă pe a doua la trei öre d. a., apoi ne-amă depărtată și amă luată prânțulă în casele ospitală ale părintelui I. Cioră, I. Dascală, Savu Bugariu și Savu Mihuța, unde amă fostă primiți cu căldură creștinescă, cu ospitalitate românescă și cu adevërată bunăcuviință socială. S'au ridicată toate întră sănătatea P. S. S. părintelui Episcopă I. Mețianu, a protopopului-inspectoră M. Bocșană și a altoră persöne cari au onorată conferința cu prezența loră.

(Va urma.)

Corespondența „Gaz. Trans.”

Chimiteiniculă de Cămpia, 14 Nov. n. 1891.

Onorată Redacțiune! Cu mare nerăbdare am așteptată și totă așteptă încă și acum, ca să vëdă sfërșitulă procesului în cauza crușimiloră ce comandantulă gendarmeriei din Ludoșă le-a comisă cu 3 femei amărite și sërăce din Chimiteiniculă pe Cămpia în vara trecută pe la începutulă lui Iuniu, — dër totă nu mai audă, nică nu vëdă nimică.

Destulă atătă, că femeile maltratate atătă de sëlbaticeă au intentată procesă voinicosului gendarmă ungurescă, care a avută mănăcările a se bate înarmată din crescută până'n tălpi cu nisce femei bërtrâne și amărite.

rëmasă bună într'ö după prânđu cu sărutări și îmbrățișări, cu falfăiri din batiste. Dumneșeu se më ferescă, prin aceste le înveți rău pe femei — și decă se va întempla ca și tu se te însori vredată, atunci pentru numele lui D-șeu fă ca mine. Când pleoi în călătoria, seu faci o preumblare călare nu spune mai înainte nică o vorbă despre ceea ce vrei se faci. Calulă se și-se aducă la scară. — „Unde mergi, iubitulă?” întrebă ea odată seu de douë ori. Nică ună rëspunsă, ci trage-ți mănșile. „Dër vrei se më lași singură?” întrebă ea mai departe și-ți netezescă obrazii; tu și-ai mângăiată bicușca de călărită și dicit: „Da, am se më ducă se faci asta și asta. Adio! și decă nu më întorcă până la nouă öre sëră, nu trebuie se më așteptă cu supă. Ea se spariă, tu înse nu bagă de sëmă acestă, ea vine după tine, tu-i faci semnă cu bicușca se rëmână; ea se repede la ferăstră și-ți face semnă cu batista udă de lacrimi, strigă Adio! și apoi falfăie în aeră cu stëgulă acesta albă. — Lasă-o se falfăie și nu băga de sëmă acestă. Dă pintenă calului și pornește; potă se-ți jură, că acestă le pune

pe femei în respectă. A treia-öră nu më mai întrebă femeia mea și hară Domnului, comedia se sfârși!”

Baronulă în timpulă acestei vorbiri își umpluse pipa cu linisce sufletescă, și-o aprinse și fuma acumă, uitându-se peste câmpurile și pădurile sale, fără ca să aștepte vre-ună rëspunsă din partea öspeluiă seu; acesta însă își strinse buzele și încă și mai tare îi strinse inima vorbirea brutaluluiă bărbat. „O tu inimă de căne”, dicit elă în sine, „mai rea încă ca a unui căne, căci D-șeu și-a dată rațiune. Ai invëtată cum se călăresci pe ună cală seu cum se sălesci ună pomă în pământă bună, dër se tractezi frumosă ună sufletă nobilă, se înțelegă o o inimă iubitoră, acestea zăcută afară de marginile sciinței tale.” Cum ilă privise ea de duiosă, căci elă nu-și luase rëmasă bună dela ea, uitase cuvintele lui brutale, cu o răbdare ângerescă, cu o privire plină de amoră. De amoră? Oare pöte ea se-lă iubescă? Sentimentulă ei gingașă n'a fostă vătămătă öre de mii de ori din partea lui? Nu vede ea, că elă arată mai multă dragoste față de cănele seu de vënată? „Dër”, continuă

Lu dovedirea crimei rare în feliulă seu s'a recerută înainte de tôte atestată medicală, pe care însă sermanele femei române, avëndă de lucru cu ună ungură încarnată, nică pe lângă plată bună nu a voită mediculă din Ludoșă Dr. Vaida a li-lă da. Ce e dreptă femeile la pertractare au dovedită cu martori, cum că au fostă bătute crudă cu băta, cu o bucată de pară, ba chiară cu baioneta până tot li-s'a învinețit trupulă, însă nesciindă nică ele nică martorii unguresce, bërtrănulă jude regescă din Ludoșă Galzheghi, a scrisă în protocolă ceea ce a voită și cum i-a plăcută lui, așa, ca hoțulă de păgubașă se rëmână și bătută.

Astfelă astădă se vorbesce și e de credută, că procesulă s'a terminată cu absolvarea curagiosului comandantă de gendarmă fără scirea femeiloră maltratate, cari decă ar fi sciută de asta, din tötă sërăcia loră ar fi făcută ceva și ar fi recerută.

Ètă dëră încă ună documentă eclatantă de dereptulă ungurescă! Oare ce ar fi făcută autoritățile maghiare, decă comandantulă gendarmeriei ar fi fostă ună Română și ar fi maltratată atătă de sëlbaticeă pe nisce unguröse? Sigură, adă pe lângă degradarea meritată ar mai moșteni și temnița ună ană.

Ună Română.

Mulțămită publică.

Membrii societății nōstre, spre a pută avë în totă momentulă înainte ochiloră tipulă fericitului ei patronă, deciseră a lăsa ca se 'i se facă după o posă mai vechiă și mică ună tablou mare pe pânză.

Sarcina acestă, la rugarea membriloră, o luă asupra-și vestitulă pictoră română, St. D-nă Octaviană Szmigelski, de presinte profesoră de desemnă la gimnasiulă din Ibașfalău (Elisabetopolă).

Toemă în zilele trecute ne sosi tabloulă. Elă are o lungime de 132.5 cm. și o lățime de 98.5 cm. și este lucrată cu atătă gustă, cu atătă desteritate și fineță, precum și cele mai fine trăsuri suntă atătă de bine demarcate, încătă și celă mai pricepută omă în artă acestă nu ar pută decătă să admire talentulă artistică ală D-lui Octaviană Szmigelski. De altmintrele penelulă D-lui Szmigelski nu are lipsă de aprețierea și lauda nōstră, după-ce foi române și germane i-au vestită deja demultă fineță și dexteritatea.

Pentru lucrulă acesta costisitoră d-lă Szmigelski nu pretinse ca remunerațiune decătă numai 60fl., care sumă nouă ni-se pare cam neinsemnată, avëndă în vedere, că numai ramele au costat peste totă 25 fl. Precum amă calculată noi, tabloulă a trebuită se-lă coste pe d-lă pictoră celă puțină 90 fl.

Pentru jertă acestă din punga proprieă a d-lui pictoră, precum și pentru timpulă perdută și ostenele, ce a trebuită se îndure cu pregătirea lui, cari tôte i-au rëmasă nerëplătite — alergămă și pe acestă cale a-i aduce cele mai fer-

elă în visările sale, „cum putea ea, după ce devenise femeia lui, să simtă dragoste față de acela, pe care-lă întrece atătă de multă cu spiritulă ei și de care cu tôte eeste — se teme? Dër öre în veclă se fiă sörtea acestoră ființe sërmane, ca ele între o sută, numai pe una o pöte se o iubescă în adevërtă, că altele înzestrate dela natură cu o dosă de amoră sublimă și delicată, crescută, înfloresc și vestejescă fără se cunoscă amorulă adevërată? Totuși, ideia acestă mi-ar fi mai suportabilă, decătă aceea, că ea l'ar pută iubi în adevërtă. Nu, nu pöte, nu trebuie se fiă!” Involuntară, la gândurile aceste din urmă, prin o repede mișcare dase pintenă calului, care începă a alergă înainte. „Ho, ho, amice! voescă se te întrecă cu mine?” 'i strigă baronulă și și puse pipa în buzunară. „Douë sute de pași, și dai înainte și totuși te voi ajunge”. Cu deprinderea unui măestru măsură distanța între ei, și când creșă, că Fröben trecuse cei douë sute de pași, dede pintenă caluluiă seu, și ajunse triumfătoră totă în același momentă cu Fröben, înainte möră de abură.

(Va urma.)

binți mulțumite, rugândă pe Dumneșeu, ca insutită se-i rësplătescă pentru acestă jertfă față de societatea nōstră.

Pentru soc. „In. Micu Claină.”

Blășu, la 10 Nov. 1891.

Teodoră Văndoră, Ioană Țicu, președ. soc. secret. soc.

DIVERSE.

Aniversarea de 10 ani a contelui Kalnoky. — 17 ministrii. În 20 Noemvre s'au implinită öce ani, de când contele Kalnoky este ministru de esterne. Elă a fostă chemată la acestă postă din Petersburg, unde era ambasadoră, și anume în urma morții ministrului de esterne, de Haymerle. Contele Kalnoky este ală șapte-spre-öcelea ministru de esterne austriacă, dela Kaunitz în öcoe. Până la Kaunitz, dicită „Politik”, afacerile din afară nu erau concentrate în mâna unei singure persöne, ci încredințate diferiților ministrii, cancelarului de stată, președintelui consiliului de rëșboiu etc. Ministrii de esterne sub diferite titluri, au fostă după Kaunitz, Cobenzl, Thugut (uniculă ministru austriacă de esterne, ce n'a fostă născută nobilă), principele Trauttmansdorff, contele Ludovică Cobenzl, contele Stadion, principele Metternich, F.M.L. contele Ficquelmont, br. Wessenberg, principele Schwarzenberg, contele Buol-Schauenstein, contele Rechberg, principele Mensdorff-Dietrichstein, contele Beust, contele Andrassy, Haymerle și contele Kalnoky. Timpă mai îndelungată ca contele Kalnoky au fostă numai doi ministrii de esterne, Kaunitz și Metternich, amëndoi apröpe 40 de ani, celă care a stată în oficiu mai puțină a fostă contele Ficquelmont (Martie până în Iunie 1848!) După naționalitate au fostă Kaunitz și Schwarzenberg boemă, Andrassy ungură, ceilalți au fostă toți Nemți, contele Kalnoky de origine ardeleană, principele Mensdorff-Dietrichstein, de origine francesă. Emigrați din imperiulă germană au fostă: Metternich, Rechberg și Beust. Wessenberg a fostă din Baden, și adecă din Breisgau, care când s'a născut Wessenberg, era austriacă. În oficiu au murită numai doi dintre ministrii de esterne, și adecă Schwarzenberg și Haymerle, amëndoi de dambă. Nică unulă n'a fostă în Austria de douë-ori ministru de esterne, (în Françia și Anglia s'au întemplată așa ceva), numai contele Stadion a fostă mai târđiu ministru de finace.

Cursulă piețelă Brașovă

din 24 Noemvre st. n. 1891.

Sançnote românesci Cump.	9.80	Vënd.	9.84
Argintă românescă	9.28		9.28
Napoleon-d'or	9.51		9.35
Lira turcescă	10.48		10.53
Imperială	9.43		9.53
Halbină	5.45		5.50
Seris. fonc. „Albina” 6%	—		—
” ” ” 5%	—		—
Ruble rusesci	112.—		114.—
Mărci germane	57.50		58.—
Discontulă 6—8% pe ană.			

Cursulă la bursa din Viena

din 23 Noemvre a. c. 1891

Nota de aură 4%	102.85
Nota de hărtiă 5%	110.60
Împrumutulă căiloră ferate ungare	
aură	116.25
đto argintă	97.25
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	110.—
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ungare	89.50
Bonuri croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurescă	—
Galbeni împărătesci	5.61
Napoleon-d'or	9.37 1/2
Mărci 100 imp. germane	58.02
Londra 10 Livres sterlinge	118.05

Proprietară:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoră responsabilă interimală:

Gregoriu Maioră.

